Wychodzi raz w tygodniu. Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

ROK XX Kraków, dnia 5-go czerwca 1937 Numer 21.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Podział kontygentów przywozowych

Centralna Komisja Przywozowa na ostatnim posiedzeniu dokonała podziału następujących kontyngentów:

U. S. A. pestki morelowe, produkty destylacji ropy naftowej i produkty skraplania gazu ziemnego, pasy napędne, maszyny do pisania i liczenia, obsadki do napełniania i ich części, stalówki złote do piór wiecznych, skóry surowe — przemysłowe, skóry surowe handlowe. Ogólny: sierść, puch itd., kauczuk dla handlu, makulatura.

Anglia: sierść, puch, itd., śledzie solone, tran techniczny, oliwa skażona, materiały do szlifowania, polerowania, materiały do szlifowania, jak: „Durex", „Durexite", „Hydro", makulatura.

Francja: sierść, puch itd., kasza pszenna, grzyby jadalne, gruszki świeże, śliwki świeże, daktyle, szafran, wanilia, materiały roślinne przemysłowe, balsamy, styraks, żywica benzoesowa itd., kalafonia, sery, oliwa skażona, oliwa jadalna, kapary i oliwki, grzyby solone, marynowane, konserwy rybne, wody mineralne, likiery, wszelkie wódki, koniak w beczkach, koniak w innych naczyniach, wina gronowe, wina musujące, kamień winny, pudry, kremy, pomady, kosmetyki, szminki, środki do farbowania włosów, perfumy, mydło, żelatyna, skóry wyprawy „mineralne", skóry zamszowe, skóry ryb, płazów, jedwab naturalny surowy, przędza jedwabna, przędza jedwabna barwiona, przędza ze skubanki jedwabnej niebarwiona, tkaniny jedwabne, tkaniny jedwabne wzorzysto tkane, tkaniny jedwabne drukowane, gaza młyńska, przędza z jedwabiu sztucznego pojedyncza niebarwiona, przędza nitkowana barwiona, tkaniny oprócz osobno wymienionych z jedwabiu sztucznego, wstążki z jedwabiu sztucznego, przędza wełniana czesankowa, przędza wełniana nitkowana bielona, tkaniny wełniane z przędzy czes., tkaniny jedwabne z przędzy czesankowej, nici bawełniane, tkaniny bawełniane, tkaniny bawełniane wzorzyste, tiul i iluzje z jedwabiu sztucznego, tiul i iluzje z jedwabiu naturalnego, nici z metali pospolitych, tkaniny, wyroby dziane, opony samochodowe, opony rowerowe, dętki samochodowe i motocyklowe, rękawiczki gumowe, forniery nie klejone, wyroby drewniane, wyroby z papieru, obrazy, rysunki, osobno niewymienione materiały do szlifowania, naczynia do przechowywania perfum, stopy żelaza, wyroby z żeliwa, wyroby z blachy żelaznej itd., tkaniny druciane ze stopów miedzi, wyroby z nieszlachetnych metali, sprężyny opr. os. wym., koła zębate, grzebienie ciągarek itp., części maszyn i aparatów, wyroby prasowane z masy węglowej, oddzielne metalowe części kołowców, zęby sztuczne, części mechanizmów zegarowych, wyroby z celuloidu, wyroby z kości. **Dania:** śledzie solone, tran techniczny; **Norwegia:** śledzie solone, tran techniczny; **Szwecja:** śledzie solone, makulatura; **Holandia:** tran techniczny, makulatura; **Kolonie francuskie:** trawa morska.

TRYB POSTĘPOWANIA PRZY PODZIALE KONTYNGENTÓW WYWOZOWYCH.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu ustaliło następujący tryb postępowania przy podziale kontygentów wywozowych:

1) Zasady podziału kontyngentów eksportowych dla poszczególnych towarów i w razie potrzeby dla poszczególnych rynków zbytu opinjować będzie Rada Handlu Zagranicznego — zanim zasady te zostaną zgłoszone do zatwierdzenia przez Min. Przemysłu i Handlu.

2) Jeśli eksport danego towaru objęty jest dzia-

Ciąg dalszy na str. 11-tej.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XX. **Kraków, dnia 5 czerwca 1937** **Nr. 21.**

Cena abonamentu:

Abonament kwartalny		4 zl
„	półroczny	8 zl
„	roczny	16 zl

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Redakcja i administr. Kraków, Grodzka 40.
Telefon Nr. 132-67

Konto P. K. O. Nr. 400.342.

Ogłoszenia:

Wiersz milim. 1 szp. na okładce	[illegible] groszy
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki	60 groszy
Wiersz milim. 1 szp. w tekście	60 groszy

Cała strona okładki Zł 200 Pół strony okładki Zł 100
Ćwierć strony Zł 50 Ósma strony Zł 25

Cała strona w tekście Zł 450, Pół strony Zł 230
Ćwierć strony Zł 120 Jedna ósma strony Zł 60

Echa tygodnia.

Na terenie Izb Przemysłowo-Handlowych, związków kupieckich, rzemieślniczych i pracowniczych, a wreszcie w prasie zahuczało jak w ulu. Gotują się nowe obciążenia podatkowe, przygotowane przez Związek Miast i mające wydatnie powiększyć istniejące ciężary. Wniesiony do Izb Ustawodawczych projekt ustawy o finansach komunalnych, przewiduje wprowadzenie dodatku do podatku dochodowego. Dodatek taki istnieje dotychczas tylko na ziemiach b. zaboru pruskiego, a obecnie, wedle projektu, ma być rozciągnięty na resztę kraju. A chodzi o obciążenie niebyle jakie. Dla dochodów z majątków i przedsiębiorstw (dochody fundowane) wahać się ono będzie od 4 proc. do 5 proc. dochodu, a dla dochodów z pensji będzie wynosiło 3 proc. Tak więc drobny kupiec lub rzemieślnik o dochodzie 2.000 zl. będzie placil dodatek w wysokości76 zl., gdy caly dotychczasowy podatek dochodowy wynosi 80 zl. Pracownik, który odczuwa obecną zwyżkę cen jako zmniejszenie realnej siły kupna swego zarobku, a więc pewnego rodzaju jako obniżkę poborów — nietylko nie uzyska podwyżki, ale przez wzrost obciążeń swej pensji otrzyma mniej zarobku netto.

To też projekt wywołal ogromne oburzenie w całym kraju. Przede wszystkiem więc protestuje samorząd gospodarczy. Związek Izb Przemysłowo-Handlowych podjął akcję, zmierzającą do podkreślenia negatywnego stanowiska życia gospodarczego wobec wspomnianego projektu. Przedstawiciele Związku Izb odbyli konferencje w Ministerstwie Skarbu, Ministerstwie Przemysłu i Handlu, z przewodniczącymi sejmowej i senackiej komisji skarbowej oraz z szeregiem posłów, składając jednocześnie memoriały, oświetlające skutki, jakie w obecnej chwili spowodować może wprowadzenie nowych ciężarów podatkowych. Ze specjalnym naciskiem podkreślono w memorialach tych niebezpieczeństwo, zagrażające ze strony projektowanych podatków zaznaczającemu się ożywieniu konjunkturalnemu. Wspomniane podatki zwiększą obciążenie społeczeństwa z tytułu podatku dochodowego o 70 milionów złotych rocznie. Wyciągnięcie z rynku takiej kwoty spowodować może z jednej strony zahamowanie procesów kapitalizacyjnych oraz ruchu inwestycyjnego w przemyśle i handlu, a z drugiej — zredukować i tak niewielką siłę nabywczą sfer pracowniczych.

Przeciwko projektowanym podatkom wypowiedziały się ponadto wszystkie organizacje przemysłowe, jednoczące przemysł zarówno wielki, jak średni i drobny, wypowiedziały się związki rzemieślnicze, wypowiedziała się Centralna Komisja Porozumiewawcza Związków Pracowniczych, a ponadto Unia Pracowników Umysłowych zwró-

ciła się do posłów i senatorów z listem, protestującym przeciw nowym podatkom.

Stowarzyszenie Kupców Polskich w Warszawie, jednoczące wyłącznie kupców chrześcijańskich, kategorycznie uznało, że wprowadzenie jakichkolwiek dalszych obciążeń podatkowych jest niedopuszczalne i może nader ujemnie odbić się na polskim aparacie wymiany.

Zarząd Stowarzyszenia podkreślił zdecydowanie, że doraźne, często pozorne korzyści, które nadmierne obciążenia mogą przynieść pewnym instytucjom publicznym, stają się jednocześnie przyczyną choroby ogólno społecznej. przeciążenia podatkowego.

Wprowadzenie w życie projektowanych obciążeń byłoby szczególnie dotkliwe dla handlu również i ze względu na formę zamierzonego podatku pomyślanego jako dodatek do podatku dochodowego, który przed dwoma laty został bardzo poważnie podwyższony.

Negatywne stanowisko handlu wobec nowych obciążeń podatkowych musi być silniejsze, że w projekcie nie została określona górna granica dodatku do podatku dochodowego na cele samorządu.

Handel nadmiernie przeciążony podatkami nie może być zdrowym handlem, a inwestycje, prowadzone za pieniądze wydobyte ze społeczeństwa wbrew wszelkim zasadom racjonalnego obciążenia mogą się stać grobem poprawy sytuacji gospodarczej.

Zdaniem szerokich sfer kupieckich, nowe obciążenia podatkowe nie znajdą uzasadnienia szczególnie obecnie, w momencie zarysowującej się poprawy gospodarczej, gdy żywsze tempo życia gospodarczego daje zwiększone wpływy podatkowe.

* * *

Charakterystyczne są argumenty Związku Miast za wprowadzeniem obciążeń. A więc w pierwszym rzędzie argumenty tzw. ideowe. Wyrazicielem ich jest wybitny znawca zagadnień komunalnych dr. Maurycy Jaroszyński. Wiedział on, że twierdzić, jakoby życie gospodarcze mogło obecnie wytrzymać nowe ciężary podatkowe byłoby absurdem. To też dr. Jaroszyński nie zważa na rentowność życia gospodarczego i pragnie nowych podatków bez względu na to, czy gospodarstwo jest rentowne czy nie. Dr. Jaroszyński wogóle nie uznaje kryterium rentowności w polityce podatkowej. Kryterium to nazywa z lekka pogardliwie „staroliberalistycznym poglądem". Można, oczywiście, drwić z liberalistycznych zapatrywań na zagadnienia podatkowe, niemniej jednak nikt nie zdołał dotąd obalić tezy, że ściąganie podatków z nierentownego procesu gospodarczego oznacza opodatkowanie substancji kapitałowej, a nie dochodu, płynącego z kapitału, że zatem wcześniej czy później musi dojść do zaniku kapitału, czyli do zniszczenia źródła podatkowego. Najważniejszym podatkiem w Anglii jest podatek dochodowy, jako najsprawiedliwszy i najmniej szkodliwy dla gospodarstwa, bo obciążający dochód jako produkt kapitału, a nie kapitał sam, będący narzędziem wytwarzania dochodu.

Dalszym argumentem dra Jaroszyńskiego jest pogląd, że gdyby państwo miało być uzależnione od rentowności procesów gospodarczych, wówczas w chwili jej zaniku musiałoby zrezygnować ze swych funkcji. Jest to niedopuszczalne upraszczanie problemu. Po pierwsze dlatego, że podczas największej nawet biedy nie ginie zupełnie rentowność, a powtóre, że mądra polityka gospodarcza i skarbowa dba o to, aby w okresie pomyślności gospodarczej nagromadzić tyle rezerw, aby to starczyło na okres depresji. Współczesna nauka ekonomiczna, godząca się już z koniecznością umiarkowanej ingerencji państwa w życie gospodarcze pragnie ją widzieć tam, gdzie ingerencja ta jest najbardziej usprawiedliwiona z punktu widzenia rozwoju konjunktury. A więc państwo winno wstrzymywać się od inwestycyj w okresie pomyślnej konjunktury i ograniczyć się w tym czasie wyłącznie do gromadzenia rezerw. Aktywną politykę inwestycyjną winno państwo rozpocząć dopiero z wybuchem przesilenia ekonomicznego, aby w ten sposób stworzyć t. zw. „Initialzündung", pobudzającą do aktywności życie prywatno-gospodarcze.

Czegoż jednak chcą samorządy miejskie? Pragną one ruchu inwestycyjnego właśnie teraz, kiedy do ruchu tego gotuje się gospodarka prywatna. Obciążenia podatkowe, jakich domagają się samorządy miejskie przeznaczone są bowiem na cele inwestycyjne miast. Nie ulega wątpliwości, że kwota, jaką miasta uzyskają z nowych podatków, nie wystarczy na opędzenie planowanych wydatków inwestycyjnych. Na resztę planowanych wydatków inwestycyjnych zaciągną zatem miasta długi. Powtórzy się historia z lat pomyślnej konjunktury 1927/30, kiedy to miasta, gnane radosną twórczością" rozwinęły szalony rozmach inwestycyjny, który doprowadził je do kompletnej ruiny finansowej i spowodował, że w okresie kryzysu budżety niemal wszystkich miast w Polsce stały pod znakiem konieczności obsługi pożyczek. Uważamy, że samorządy winny w tej chwili zadowolić się naturalną zwyżką wpływów podatkowych, w których partycypują i nie obciążać już teraz, w okresie rozwijającej się koniunktury, życia gospodarczego. Należałoby raczej dopuścić do gromadzenia się rezerw

w gospodarstwie i czerpać z nich w czasie kryzysu, gdy inwestycje państwowe i komunalne będą mogły istotnie odegrać poważną rolę w walce z obniżającym się poziomem gospodarczym.

Stara to prawda, że czynniki, które u nas decydują o polityce gospodarczej są dziwnie odporne na przykłady dobre, a mają bardzo wdzięczne ucho i oko dla przykładów złych. Podatki komunalne, których wprowadzenia domaga się samorząd miejski, istnieją tylko na ziemiach b. zaboru pruskiego. Natomiast na pozostałych ziemiach t. j. w olbrzymiej większości kraju, podatków tych nie ma. Jaki byłby logiczny wniosek z takiego stanu rzeczy? Ten, że nierówność tę trzebaby zlikwidować w sensie zniesienia specjalnych podatków komunalnych w województwach, które stanowią mniejszość. Taki byłby wniosek logiczny. Wniosek rzeczywisty nie ma nic wspólnego z logicznym rozumowaniem. Zmierza on bowiem do tego, aby wszystkie pozostałe województwa zrównać z dwoma województwami zachodnimi. Olbrzymia większość ma się zatem przystosować do mniejszości.

Jest publiczną tajemnicą, że niemal wyłącznym inicjatorem wniosku o wprowadzenie nowych ciężarów podatkowych na rzecz miast jest prezes Związku Miast i komisaryczny prezydent miasta Warszawy p. Starzyński. Jest to człowiek, któremu Polska zawdzięcza w dużej mierze obecny stan w dziedzinie podatków. Przez długie lata p. Starzyński był wiceministrem skarbu i na wszelkie bolączki gospodarcze, wypływające przecież w głównej mierze z przeciążenia podatkowego — zawsze znajdował jedną receptę. powiększyć ciężar podatkowy.

Rozbudowa szkolnictwa zawodowego

na obszarze Izby Przemysłowo-Handlowej w Krakowie.

Dnia 24 b. m. odbyło się w Izbie przemysłowo-handlowej w Krakowie posiedzenie izbowej Komisji Kształcenia Zawodowego, któremu przewodniczył w zastępstwie przewodniczącego Komisji Wiceprezesa Kuhna radca Dr. Tadeusz Spitzer.

Po wysłuchaniu referatu Dyrektora Inż. Mianowskiego Komisja stwierdziła, że życie gospodarcze na obszarze Krakowskiej Izby przemysłowo-handlowej stoi przed zasadniczą przebudową w związku z akcją uprzemysłowienia obszarów między widłami Sanu i Wisły. Ośrodki te muszą pod każdym względem być przygotowane do nowych warunków gospodarczych. W przygotowaniu tym niepoślednią rolę odgrywa szkolnictwo zawodowe, dlatego też Komisja Kształcenia Zawodowego ustaliła wskazania w dziedzinie dostosowania tego szkolnictwa do wyżej wspomnianych nowych warunków tut. okręgu, które do wskazania zostaną przesłane odpowiednim czynnikom do rozpatrzenia.

I tak wobec poruszania w prasie codziennej sprawy przekształcenia pewnych szkół zawodowych na szkoły o poziomie wyższym niż licealnym, Komisja wypowiedziała się przeciw wprowadzeniu obecnie zmian do rozporządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 21 listopada 1933 r. o organizacji szkolnictwa zawodowego. Dopiero gdyby po otwarciu liceów zawodowych okazało się, że typ ten będzie nieodpowiedni, możnaby zmienić program nauczania względnie powiększyć czas trwania nauki.

W związku z przekształceniem wydziałów Państwowej Szkoły Przemysłowej w Krakowie na licea zawodowe, należałoby zdaniem Komisji prócz projektowanych liceów budowlanego, mechanicznego i wodno-melioracyjnego utworzyć liceum technologiczno-chemiczne w miejsce obecnie istniejącego wydziału chemicznego oraz liceum elektryczne, jako nadbudowę już istniejącego gimnazjum elektrycznego wreszcie liceum drogowe.

Państwowa Szkoła Przemysłowa w Krakowie, jakkolwiek jest najstarszą w Polsce, to pod względem urządzania i dotacyj znajduje się w tyle poza szkołami tego typu w innych województwach. Komisja wyraża zdanie, że szkoła ta winna otrzymać potrzebne środki finansowe na rozbudowę istniejących budynków i na uposażenie wewnętrzne warsztatów szkolnych, laboratorium, pracowni oraz pomoce naukowe

P. T. Abonenci „Przeglądu Kupieckiego" oraz Członkowie Krak. Stowarzyszenia Kupców mogą otrzymać zniżki na nowy sezon do kina „Wanda" w Adm. „Przegl. Kupieckiego".

na równi z innymi szkołami tego typu w Polsce.

Ze względu na to, że Szkoła Przemysłowa w Krakowie powstała w miejsce założonego w r. 1927 Instytutu Technicznego, która to nazwa utrzymała się do r. 1875, zmieniona następnie na Instytut techniczno-przemysłowy Komisja proponuje w związku z obecną reorganizacją Szkoły przywrócenia jej nazwy Instytutu przez nazwanie jej np. Państwowym Instytutem Techniczno Przemysłowym.

Przechodząc do rozpatrzenia potrzeb powiatów objętych akcją uprzemysłowienia, Komisja wysunęła konieczność odpowiedniego rozbudowania gimnazjów, handlowych męskich i żeńskich w Nisku i Rzeszowie, nadto utworzenia liceum handlowego męskiego względnie żeńskiego w Rzeszowie jako centrum rejonu. Równocześnie celem szybkiego przygotowania sił manipulacyjnych dla powstającego już obecnie przemysłu koniecznym się wydaje utworzenie w ośrodkach takich, jak Rzeszów, Nisko i t. p. kilkumiesięcznych kursów przysposobienia zawodowego dla stenotypistek i maszynistek.

Dla szkolenia pracowników przemysłowych należałoby powołać do życia w Rzeszowie gimnazjum mechaniczne ze specjalizacją obróbki mechanicznej, nadto gimnazjum elektrotechniczne ze specjalizacją w klasie IV. w zakresie prądów silnych oraz teletechniki. Należy przystąpić również do bezzwłocznego otwarcia w tym okręgu szkoły mistrzów maszynowych.

Wobec rozrastania się w miejscowościach takich, jak Mościce, Krosno, Jasło, Sanok, Dębica i t. p. przemysłu chemicznego, należałoby rozważyć sprawę utworzenia w tych okolicach n. p. w Tarnowie gimnazjum technologiczno-chemiczne.

Wreszcie w związku z rozwojem przemysłu przeróbczego lniarskiego oraz brakiem w Polsce szkoły, któraby zadość czyniła potrzebom tego przemysłu, Komisja uważa za konieczne odpowiednie zreorganizowanie Państwowej Szkoły Tkackiej w Krośnie.

Wreszcie Komisja podniosła konieczność zapewnienia szkolnictwu zawodowemu wyborowego personelu nauczycielskiego i instruktorskiego, który stanowi pierwszy warunek należytej organizacji i pełnego zrealizowania zadań tego szkolnictwa. Należy jednak stwierdzić, że szkolnictwo zawodowe cierpi coraz więcej na brak odpowiednio kwalifikowanych sił nauczycielskich. Dlatego Komisja — mając na oku dobro życia gospodarczego jak i szkolnictwa zawodowego — uważa, że przy opracowywaniu **nowej ustawy uposażeniowej należy wysoko kwalifikowany tak pod względem teoretycznym jak i praktycznym personel nauczycielski i instruktorski szkół zawodowych potraktować jako specjalną grupę pracowników, przyznając im wyższe stawki uposażeniowe**. Nadto zdaniem Komisji już dziś należy przyznawać w szerokiej mierze dodatki zawodowe, które przewiduje rozporządzenie Ministra W. R. i O. P. z 24 stycznia 1934 r.

W końcu wysłuchano referatu Mgr. Strokówny w sprawie projektu wytycznych dla autorów programów szkół dokształcających ogólnozawodowych, po czym Komisja uchwaliła szereg wniosków i uwag odnośnie tego projektu.

Podatek od lokali

ZAJĘTYCH PRZEZ ZAKŁADY PRZEMYSŁOWE NA SPRZEDAŻ PRODUKTÓW WŁASNEGO WYROBU.

Jak wiadomo, lokale lub ich części zajęte przez zakłady przemysłowe wytwórcze nie podlegają podatkowi od lokali.

Powstaje kwestia, jak należy traktować pod względem obowiązku płacenia podatku od lokali te części pomieszczeń, zajęte przez zakłady przemysłowe wytwórcze, w których odbywa się nie sama produkcja, lecz sprzedaż produktów. Ta kwestia wiąże się z inną kwestią — w jakim wypadku pomieszczenie, zajmowane na sprzedaż wyrobów własnej produkcji, stanowi odrębny zakład sprzedaży wymagający w myśl ustawy o podatku przemysłowym odrębnego świadectwa przemysłowego.

Jeśli w myśl ustawy o podatku przemysłowym, w pomieszczeniu zajętym na sprzedaż wyrobów własnej produkcji mieści się odrębne przedsiębiorstwo pomieszczenie to podlega podatkowi od lokali. W przeciwnym wypadku — jest wolne od tego podatku.

W myśl ust. 2 art. 14 ustawy o podatku przemysłowym sprzedaż produktów własnego wyrobu dokonywana w tym samym lokalu, gdzie mieści się zakład przemysłowy, nie stanowi oddzielnego przedsiębiorstwa. Rozporządzenie wykonawcze do tego przepisu (art. 47 ust. 2) wyjaśnia: sprzedaż produktów własnego wyrobu, dokonywana w tym samym lokalu, gdzie się mieści zakład przemysłowy, nie stanowi oddzielnego przedsiębiorstwa. Rozporządzenie wykonawcze do tego przepisu (art. 47 ust. 2) wyjaśnia: sprzedaż produktów własnego wyrobu, dokonywana w tym samym lokalu, gdzie się mieści zakład przemysłowy, nie stanowi oddzielnego przedsiębiorstwa **nawet w razie przeznaczenia specjalnego pomieszczenia dla prowadzenia sprzedaży produktów własnego wyrobu** — pod warunkiem jednak, aby pomieszczenie to znajdowało się w granicach lokalu zakładu przemysłowego; oddzielenie pomieszczenia, w którym prowadzona jest sprzedaż od pomieszczeń, w których mieści się zakład przemysłowy — ścianą, sienią, schodami, korytarzem, podwórzem i t. p. lub dokonywanie sprzedaży na terenie tej samej nieruchomości, w której znajduje się zakład przemysłowy, nie stanowi **przeszkody do uznania, że sprzedaż dokonywana jest w lokalu zakładu przemysłowego.**

A więc opisane wyżej pomieszczenia, w których jest dokonywana sprzedaż przez zakład przemysłowy wytwórczy produktów własnego wyrobu — są wolne od podatku od lokali, ponieważ prowadzona w nich sprzedaż nie stanowi oddzielnego przedsiębiorstwa.

Natomiast, jeśli w opisanych pomieszczeniach dokonywa się **sprzedaży nie tylko własnych wyrobów, ale także i innych towarów,** zakład przemysłowy winien wykupić dla tego zakładu sprzedaży odrębne świadectwo przemysłowe — na handel towarowy (ust. 3 art.47 rozp. wyk. do ustawy o podatku przemysłowym). **Konsekwentnie takie lokale, jako mieszczące odrębne przedsiębiorstwa handlu towarowego nie są wolne od podatku od lokali.**

Wyżej wyłuszczone stanowisko pokrywa się z okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 5 maja 1937 r. L. D. V. 26779/3/37, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu za rok bieżący Nr. 13 poz. 418.

SPŁATA ZALEGŁYCH PODATKÓW NOWĄ POŻYCZKĄ KONWERSYJNĄ PO KURSIE 100 ZA 100

W Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 37 ogłoszone zostało rozporządzenie p. ministra skarbu z dnia 15. 5. 1937 r. o zmianie rozporządzenia ministra Skarbu z dnia 18. III. 1937 r. **o uiszczaniu należności podatkowych papierami wartościowymi.**

Zmiana rozporządzenia z dnia 18-go marca 1937 r. polega na tym, iż należności podatkowe w państwowych podatkach gruntowych, **od nieruchomości przemysłowym, dochodowym, wojskowym, majątkowym,** nadzwyczajnej daninie majątkowej, daninie lasowej oraz w grzywnach i odsetkach do tych podatków powstałe przed dniem 1 kwietnia 1934 r. mogą być spłacane w częściach przypadających na rzecz skarbu państwa również **4 i pół proc. Wewnętrzną Pożyczką Państwową z 1937 roku.** Jest to, jak wiadomo poż. konwersyjna, wydawana jest wzamian za obligacje skonwersowanych pożyczek obcowalutowych.

Ponadto należności w podatkach: **spadkowym i od darowizn** wraz z dodatkiem państwowym oraz należnymi odsetkami i odsetkami ulgowymi — powstałe przed dniem **1** kwietnia 1934 r. mogą być także spłacane 4 i pół proc. Wewn. Pożyczką Państwową.

Kronika.

ZJAZD IMPORTERÓW KOLONIALNYCH W CZASIE TARGÓW GDYŃSKICH.

Z okazji nadchodzących Targów Gdyńskich (20. VI. — 4. VII.), a m. w dniach 20 i 21 czerwca odbędzie się w Gdyni zjazd hurtowników oraz importerów branży kolonialnej.

Głównym zadaniem Zjazdu będzie, omówienie kwestii wzmocnienia pozycji polskiego importu kolonialnego i wyeliminowanie niepożądanych wpływów, hamujących dostateczne usamodzielnienie się tej ważnej dziedziny polskiego handlu.

WALNE ZEBRANIE STOWARZYSZENIA DOBROCZYNNEGO „ZEDAKA LAANIJIM"

W dniu 9-go maja br. odbyło się w lokalu Stowarzyszenia Kupców w Krakowie Walne Zgromadzenie członków Stowarzyszenia „Zedaka Laanijim", na które przybył w charakterze delegata p. Wojewody krakowskiego p. starosta Mgr. Leszko, który był obecny podczas obrad Walnego Zgromadzenia.

Po sprawozdaniu prezydium, skarbnika i komisji rewizyjnej, udzielono absolutorium ustępującemu wydziałowi i we wyniku wyborów wybrani zostali: w charakterze prezesa dotychczasowy prezes p. Salomon Fleischer, jako zastępcy prezesa Dr. Holzer Maurycy, p. Perlberger Zygmunt i p. Ellend Hirsch, jako sekretarz Dr Loebel Bernard, jako skarbnik p. Szymon Vogler, ponadto dokonano wyboru zastępców sekretarza i skarbnika, jakoteż 20 członków wydziału i tychże zastępców.

PŁATNOŚĆ PODATKÓW W CZERWCU

1) do dnia 25 czerwca — zaliczka miesięczna na podatek przemysłowy od obrotu za r. 1937, w wysokości podatku, przypadającego od obrotu, osiągniętego w maju, przez wszystkie przedsiębiorstwa, obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań o swych operacjach lub do składania sprawozdań do zatwierdzenia — a z innych przedsiębiorstw — przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorii oraz przemysłowe I — V kategorii, prowadzące prawidłowe księgi handlowe;

2) do dnia 15 czerwca — I rata zryczałtowanego podatku przemysłowego od obrotu za r. 1937 przez drobne przedsiębiorstwa;

3) do dnia 15 czerwca — zaliczka kwartalna (za I kwartał) na podatek przemysłowy od obrotu za r. 1937 przez przedsiębiorstwa pozostałe;

4) do dnia 30 czerwca — I rata (półroczna) podatku od nieruchomości za r. 1937;

5) do dnia 30 czerwca — I rata (półroczna) podatku gruntowego za r. 1937 od płatników, nieopłacających oddzielnego podatku (progresji), a od pozostałych płatników, oile nakazy płatnicze zostały im doręczone najpóźniej w dn. 31 maja 1937 r.;

6) do dnia 1 czerwca — przedpłata na podatek dochodowy na r. 1937 przez osoby prawne;

7) do dnia 7 czerwca — podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłaconych przez służbodawcę w maju 1937 r.;

Ponadto płatne są w czerwcu zaległości odroczone lub rozłożone na raty z terminem płatności w tym miesiącu oraz podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze z terminem płatności w tym miesiącu.

SPŁATA PAPIERAMI PROCENTOWYMI W UBEZPIECZALNIACH.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych okólnikiem Nr. 59 z dn. 18 maja b. r. zezwolił ubezpieczalniom społecznym na przyjmowanie od pracodawców papierów procentowych przez instytucje lub przedsiębiorstwa w kraju położone) na pokrycie należności z tytułu składek ubezpieczeniowych, powstałych przed dniem 1 stycznia 1936 r. Do zaległości tych wliczane będą również odsetki zwłoki, kary i grzywny według stanu z dn. 31 grudnia 1935 r. Papiery procentowe przyjmowane będą począwszy od dn. 1 czerwca 1937 r. Przyjmowane będą one po kursie o 10 pkt. wyższym od giełdowego, ustalonego na każdy miesiąc przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na podstawie notowań giełdy warszawskiej, względnie innych giełd, działających na terenie R. P.

STOWARZYSZENIE „SAMOPOMOC" dla zaopatrzenia wdów i sierót w Krakowie, zaprasza członków na XXIX. Doroczne Walne Zgromadzenie, które odbędzie się w niedzielę, dnia 20 czerwca 1937 roku o godzinie 11.30 przed południem, w lokalu Koła Obywatelskiego w Krakowie, przy ul. Szpitalnej 36 z następującym porządkiem dziennym:

1) Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
2) Sprawozdanie z czynności za rok administracyjny 1936.

3) Sprawozdanie kasowe.
4) Ustanowienie wkładek administracyjnych i pośmiertnych.
5) Ustanowienie wysokości zaopatrzenia w każdym pojedynczym wypadku śmierci.
6) Wybór uzupełniający 10 członków Wydziału, 3 do komisji rewizyjnej i 9 do Sądu polubownego.
7) Wnioski.

W razie braku kompletu odbędzie się następne Walne Zgromadzenie, tegoż samego dnia o godzinie 12-tej w południe w tymże lokalu, bez względu na ilość obecnych członków.

Nowe przepisy paszportowe.

W związku ze znacznym wzrostem podań o paszporty zagraniczne, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządziło, co następuje:

Ograniczeń paszportowych nie należy stosować do osób, które, jako cel zamierzonej podróży podają jedno z następujących państw: Austria, Bułgaria, Czechosłowacja, Francja, (tylko na wystawę paryską do 31 października 1937 r.), Finlandia, Jugosławia, Łotwa, Rumunia, Szwecja, przy bezpośrednich przejazdach drogą morską i wreszcie Węgry.

Podane wyżej państwa należą do dwóch grup: pierwsza grupa — to państwa, do których wyjazd może nastąpić bez specjalnych ograniczeń walutowych, a mianowicie: Austria, Czechosłowacja, Finlandia, Łotwa i Szwecja. Druga grupa — to Bułgaria, Francja, Jugosławia, Rumunia i Węgry, do których środki płatnicze z kraju mogą być wywożone w postaci czeków turystycznych, a nie w postaci efektywnej waluty polskiej.

Warunkiem wydania paszportów do krajów drugiej grupy jest obowiązek wykazania się zaświadczeniem instytucji dewizowej stwierdzającym wpłatę odpowiedniej kwoty na ważny do tego kraju czek turystyczny, przy czym dzieci do lat 4-ch wolne są od obowiązku posiadania takiej akredytywy.

Zaświadczenia na Francję będą wydawane z reguły tylko na 14-dniowy pobyt, a przy przejeździe morzem na 3-tygodniowy. Opłaty paszportowe do wymienionych wyżej krajów obniża się w ten sposób, że za podstawę obliczenia opłaty przyjęty będzie termin 16-dniowy, zaś przy podróżach, odbywanych morzem, 21-dniowy okres ważności paszportu, za który należy pobrać opłatę w wysokości 40 zł., za okresy zaś dłuższe — kwotę odpowiednio wyższą, paszport miesięczny np. 80 zł. Przy wyjazdach do Rumunii obowiązuje opłata 40 zł. za miesięczny okres ważności paszportu.

NOWY NUMER „POLITYKI GOSPODARCZEJ".

Wyszedł z druku — 24 strony liczący — numer dwutygodnika „Polityka Gospodarcza". W numerze tym znajdujemy artykuł wstępny Stanisława Lauterbacha p. t. „Inwestycje polityczne", poza tym artykuł Jana Steckiego p. t. „Program jednolitej biedy chłopskiej", artykuł Józefa Winiewicza p. t. „Marnotrawstwo kapitału", Eugeniusza Wencla p. t. „Budujmy handel" i artykuł Andrzeja Bobkowskiego p. t. „O zdolność nabywczą rolnika". W stałej rubryce „Etatyzm i biurokracja" znajdujemy materiał, ilustrujący ujemne skarbowe wyniki przedsiębiorczości państwowej oraz sensacyjne wyniki prac komisji, która badała sprawność organizacji komunalnej i ustaliła, że 77% czynności jej jest zbędne i niecelowe. poza tym w numerze znajdujemy następujące notatki: „Dobra polityka, więc wielki sukces w Anglii" — „Polska nie prowadzi żadnej polityki gospodarczej" — „Powiększanie dziś podatków to błąd najcięższy" — „Sztuczny poziom cen hamuje rozwój gospodarczy" — „Przymusowa pożyczka niszczy kredyt" — „Stany Zj. nie mogą izolować się od świata" — „Bank Wypłat Międzynarodowych przeciwko nakręcaniu koniunktury" — „Prasa zagraniczna o polskiej polityce gospodarczej".

RZESZÓW OŚRODKIEM PRACY ORGANIZACYJNEJ NAD UPRZEMYSŁOWIENIEM ŚRODKOWEJ MAŁOPOLSKI.

Po roku działalności zwołał Związek Popierania Wytwórczości Ziemi Rzeszowskiej walne zebranie swych członków na dzień 28 maja b. r. Na zebraniu tym wygłosił referat Dyrektor Izby przemysłowo-handlowej w Krakowie, Inż. Henryk Mianowski, podkreślając zadania jakie stoją przed miastem Rzeszowem i jego okolicami, w związku z tym, że okręg ten stanowi centrum nowego rejonu przemysłowego. Dyrektor Mianowski położył w referacie główny nacisk na konieczność podjęcia na terenie Rzeszowa prac nad wyszkoleniem fachowym, tak teoretycznym jak i praktycznym przyszłych pracowników powstających tam zakładów przemysłowych, w drodze urządzania kursów przysposobienia zawodowego.

W dziedzinie szkolenia Związek mógłby rozwinąć szeroką i pożyteczną akcję przy odpowiednim poparciu Krakowskiej Izby przemysłowo-handlowej, która jak zaznaczył Dyrektor Mianowski w pełni docenia doniosłość akcji szkolenia zawodowego dla nowopowstającego centrum przemysłowego. Ze strony Izby znajdzie Związek tym bardziej poparcie, że jest on pierwszą organizacją na terenie Małopolski, która za główny cel swej działalności obrała przekształcenie rolniczych dotąd powiatów na ośrodek przemysłu i handlu.

W wygłoszonym następnie sprawozdaniu Prezesa i założyciela Związku Dyrektora oddziału rzeszowskiego Banku Polskiego p. Kożusznika, zebrani usłyszeli, że Związek przeprowadził w wyżej wspomnianym okresie swej działalności kursy przysposobienia zawodowego, propagandę rozszerzenia wytwórczości szeregu artykułów przemysłu regionalnego i miejscowego rzemiosła, przeprowadził akcję zrzeszenia drobnego przemysłu i rzemiosła okręgu, pracował nad propagandą oszczędności oraz organizacją kredytu bezprocentowego. Te prace Związku znalazły żywy oddźwięk wśród miejscowego społeczeństwa i wskrzesiły tradycję pracy przedwojennej nad organizacją i podniesieniem przemysłui i rzemiosła Małopolski środkowej.

To też uchwałą walnego zebrania Związku nadano p. Kożusznikowi jako założycielowi i gorliwemu rzecznikowi prac wspomnianej organizacji, którego znaczną zasługą jest obecny rozwój działalności Związku Popierania Wytwórczości Ziemi Rzeszowskiej — godność członka honorowego.

KOMISJE ROZJEMCZE BĘDĄ ROZSTRZYGAĆ ZATARGI ZBIOROWE W PRZEMYŚLE I HANDLU.

Dnia 1 czerwca br. **weszło w życie rozporządzenie wykonawcze ministra opieki społ. o komisjach rozjemczych do załatwiania zatargów zbiorowych** pomiędzy pracodawcami a pracownikami w przemyśle i handlu.

W myśl tego rozporządzenia minister op. społ. **powołuje komisję rozjemczą** w drodze zarządzenia albo z własnej inicjatywy albo w razie uwzględnienia podania zainteresowanych osób lub organizacyj.

Komisja rozjemcza wzywa w charakterze uczestników zatargu zbiorowego ze strony pracodawców — **związki** (stowarzyszenia zawodowe lub gospodarcze) lub **poszczególnych pracodawców** i ze strony pracowniczej **związki zawodowe.** Czynności członka komisji rozjemczej wykonywane są honorowo.

Komplet komisji rozjemczej składa się **z przewodniczącego**, wyznaczonego przez **ministra op. społ.**, członka wyznaczonego **przez ministra sprawiedliwości**, członka wyznaczonego **przez ministra właściwego** ze względu na gałąź pracy objętą zatargiem i z **ławników**, powołanych przez przewodniczącego komisji w równej liczbie z pośród kandydatów, zgłoszonych przez uczestników zatargu.

Rozporządzenie przewiduje, że **rozprawy komisji są niejawne**, jednak przewodniczący komisji może dopuścić na wniosek stron lub z urzędu obecność na rozprawie osób imiennie oznaczonych.

dalnością organizacji branżowej wówczas projekty zasad podziału zgłaszać będą do opinii Rady Handlu Zagranicznego zainteresowane organizacje branżowe.

3) Rozdzielniki kontyngentów pomiędzy poszczególne firmy, sporządzane na podstawie obowiązujących zasad, będą zatwierdzane przez Państwowy Instytut Eksportowy.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu zastrzegło sobie możność ustalenia innego trybu postępowania przy podziale niektórych kontyngentów wywozowych.

Jednocześnie Ministerstwo Przemysłu i Handlu zastrzegło sobie możność ustalenia innego trybu postępowania przy podziale niektórych kontyngentów wywozowych.

Warunki te są dwojakie: minimalne i preferujące.

Jako kryteria minimalne zostało ustalone, że eksporter powinien legitymować się świadectwem przemysłowem przynajmniej III-ej kategorii handlowej, względnie V-tej kategorii przemysłowej, posiadać kwalifikacje fachowe i finansowe oraz prowadzić księgi handlowe.

Jako kryteria preferujące (które zresztą szczegółowo w odniesieniu do poszczególnych towarów ma rozpracować Rada Handlu Zagranicznego) zostały przyjęte następujące: eksport na rynki wolno-dewizowe, eksport pionierski, dobra sprzedaż towaru (wysokie ceny), wykorzystywanie przyznanych do wywozu kontyngentów, wykorzystywanie możliwości eksportowych, zakup towaru według pożądanych metod, wywóz towarów najbardziej przetworzonych jakościowo najlepszych, wywóz towarów o najwyższej zawartości polskiego surowca, solidność kupiecka, własny aparat sprzedaży zagranicą, zracjonalizowanie i zmodernizowanie urządzeń przetwórczych i pomieszczeń, spółdzielczy charakter firmy itp.

Kiedy można egzekwować za niewłaściwy patent?

Art. 178 ustawy o ordynacji podatkowej przewiduje, iż osoba, która prowadzi przedsiębiorstwo wzgl. wykonywuje zajęcie **bez lub na podstawie świadectwa przemysłowego niższej kategorii** od tej, która ustawowo obowiązuje — podlega **karze grzywny do wysokości trzykrotnej należności między ceną właściwego i ceną posiadanego świadectwa.** To samo tyczy się również prowadzenia **składu bez karty rejestracyjnej.**

Aczkolwiek art. 170 ordynacji wyraźnie mówi, iż wykonanie orzeczenia karnego może nastąpić dopiero po uprawomocnieniu się kary — władze skarbowe dotychczas **egzekwowały różnicę natychmiast,** nie czekając uprawomocnienia się orzeczenia.

§ 118 rozporządzenia o wykonaniu ordynacji podatkowej wyraźnie reguluje tę sprawę. — Artykuł ten brzmi: Jeżeli skazany odwołał się do izby skarbowej, bądź zażądał skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego, to **egzekucję należności podatkowej odracza się aż do** uprawomocnienia się orzeczenia lub wyroku, chyba że skazany nie zaprzecza obowiązku podatkowego, ustalonego przez władzę skarbową.

Uprawomocnienie się orzeczenia karnego następuje:

a) po upływie 14 dni od daty doręczenia, jeżeli skazany nie wniósł odwołania do władzy skarbowej, wzgl. po 7 dniach, o ile nie żądał skierowania sprawy do sądu;

b) z dniem umorzenia odwołania na skutek życzenia zkazanego;

c) po 2 miesiącach od daty doręczenia władzy odwoławczej, na odwołanie od orzeczenia karnego, jeżeli skazany nie zaskarżył orzeczenia do NTA.;

c) po wydaniu decyzji przez NTA.

Możliwość waloryzacji przedwojennych polis austriackich

W odpowiedzi na interpelację posła ks. Lubelskiego w sprawie wypłaty przedwojennych polis austriackich Minister Skarbu pismem z 9. III. 1937 r., Nr. D. I. 20772/37, skierowanym do Marszałka Sejmu R. P. wyjaśnia jak następuje:

Długotrwałe rokowania z Austrią nie doprowadziły do pożądanego celu wobec tego, że rząd Polski nie zgodził się na warunek, od którego zależną była waloryzacja przedwojennych polis austriackich. Warunkiem tym było dopuszczenie Towarzystw Feniks i Anker do działalności na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. Wobec metody pracy Towarzystwa Feniks udzielenie temu Towarzystwu definitywnej koncesji nie było możliwem, a wobec załamania się Tow. Feniks na wiosnę 1936 r., **dalsze rokowania z Austrią stały się bezprzedmiotowe i nie należy się spodziewać ich wznowienia.**

Wobec jednak dekretu Prezydenta R. P. z 24. IV. 1936, o zabezpieczeniu interesów osób, ubezpieczonych w Tow. Feniks **przewidziana jest możliwość przeznaczenia części majątku Feniksa na zaspokojenie roszczeń z umów w walutach przedwojennych.** Wysokość i sposób waloryzacji polis Feniksa jest przedmiotem rozważań władz i łączy się z całokształtem likwidacji tego Towarzystwa. **Istnieje również możliwość pewnej waloryzacji roszczeń koronowych do Towarzystwa Anker.**

Zakład handlowy — Cechą handlu towarowego
Sprzedaż towarów, wyprodukowanych przez żonę, nie wymaga odrębnego świadectwa przemysłowego.

Czy mąż, sprzedający wyroby, wyprodukowane w fabryce żony, winien wykupić oddzielne świadectwo przemysłowe? Takie zagadnienie rozważał ostatnio Sąd Najwyższy na skutek kasacji oskarżonego od wyroku Sądu Okręgowego, skazującego z powodu niewykupienia świadectwa przemysłowego. Sąd Okręgowy uznał oskarżonego winnym prowadzenia zupełnie bez świadectwa przemysłowego sprzedaży towarów trykotowych kupcom i skazał go za to na karę grzywny, nakazując zarazem wykupienie świadectwa przemysłowego.

Sąd Okręgowy ustalił, że oskarżony trudnił się sprzedażą trykotów, wyprodukowanych w przedsiębiorstwie żony w imieniu własnej nierejestrowanej firmy i na blankietach tej firmy spisywał umowy z nabywcami trykotów.

Sąd Okręgowy ustalił, iż oskarżony czynił zabiegi i starania o sprzedaż trykotów, wyrabianych przez jego żonę, nie ustalił natomiast Sąd, aby oskarżony kupował trykoty od żony. Nie bacząc na to Sąd Okręgowy uznał, iż ponieważ oskarżony we własnem imieniu dokonywał tych tranzakcyj, obowiązkiem jego było wykupić świadectwo przemysłowe.

Sąd Najwyższy jednakże nie podzielił tego stanowiska i uchylił wyrok skazujący Sądu Okręgowego. Sąd Najwyższy orzekł, iż ustalenie kategorii świadectwa przemysłowego uzależnione jest od cech zewnętrznych przedsiębiorstwa, zasadniczą zaś cechą handlu towarowego jest posiadanie zakładu handlowego. — Wobec nieustalenia stosunków handlowych pomiędzy oskarżonym a jego żoną, udział oskarżonego w sprzedaży wyrobów żony stanowi tylko współpracę z pewnym podziałem czynności.

Współpraca taka jest przewidziana w art. 18 ust. 2 Ustawy o podatku przemysłowym, który stanowi: „Nie uważa się jednak za oddzielne przedsiębiorstwo wykonywania umów przez przedsiębiorstwa przemysłowe o dostawy wyrobów ich własnej fabrykacji". Współpraca taka nie jest połączona z obowiązkiem nabycia osobnego świadectwa przemysłowego kategorii handlowej. Z całości zaś wywodów zaskarżonego wyroku trudno dorozumieć się, jak się przedstawia przedsiębiorstwo oskarżonego w rozumieniu Sądu Okręgowego na tle przepisów taryfy. Wobec zatem nieustalenia wsposób dokładny i zgodnie z ustawą kategorii przedsiębiorstwa oskarżonego, uzasadniającej obowiązek nabycia odpowiedniego świadectwa przemysłowego, zaskarżony wyrok winien ulec uchyleniu. (Wyrok Izby Karnej sekcji 3-ej Sądu Najwyższego z dnia 8. X. 1936 r. w spr. Nr. 3 K 1172/36).

W PRZYPADKU POWOŁANIA SIĘ PODATNIKA NA KSIĘGI HANDLOWE.

W wyroku z dnia 19. XII. 1936 r. L. Rej. 9959/34 Najwyższy Trybunał Administracyjny orzekł, że:

1) nie ma obowiązku sporządzania bilansu, jak również inwentarza przy założeniu przedsiębiorstwa, jeżeli jego majątek składa się tylko z gotówki:

2) towar, otrzymany do komisowej sprzedaży, nie może być wpisany do księgi inwentarzowej komisanta.

W wyroku z dnia 5. III. 1937 r. L. Rej. 8518/37 Najw. Tryb. Admin. — powołując się na swój wyrok z dnia 29 IX. 1936 r. L. Rej. 3673/34 — ponownie orzekł, że „w przypadku powołania się podatnika na księgi handlowe władza ma obowiązek oceny tych ksiąg jako zapisków przy ustalaniu obrotu, mimo, że księgi jako formalnie wadliwe zostały odrzucone".

OBROTY WEWNĘTRZNE NIEPODLEGAJĄCE OPODATKOWANIU.

W myśl ust. 2 art. 5 ustawy o państwowym podatku przemysłowym — nie uważa się za obrót podlegający podatkowi,obrotów wewnętrznych przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych t. j. wydania jakiegokolwiek artykułu z jednego oddziału czy też jednego zakładu, względnie przedsiębiorstwa do drugiego, należącego do tego samego przedsiębiorcy.

Rozpatrując sprawy w ramach tego przepisu Najwyższy Trybunał Administracyjny wydał następujące orzeczenia:

1. Płatnik, który nie zgłosił w zeznaniu obrotu wewnętrznego przed opodatkowaniem tego przedsiębiorstwa, przy którym obrót ten powstał na skutek wydania towaru do innego jego przedsiębiorstwa — nie może żądać wyłączenia tego obrotu z podstaw wymiaru przy innym swym przedsiębiorstwie względnie zakładzie (wyrok z dnia 4. 12. 1936 r. L. Rej. 121/34).

2. Nie zachodzi obrót wewnętrzny między spółkami, z których każda posiada odrębną osobowość prawną, choćby wszystkie udziały jednej z nich znajdowały się w posiadaniu drugiej.

Wydawca za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter. Redaktor odpow. N. Józef Haller.
Drukarnia Józefa Fischera, Kraków Grodzka 13 — Telefon 104-12.